

LLuna plena

Com és que es vells pescadors
no moren dins de sa barca,
a s'hora que sa foscor
besa sa llum de s'aubada.
Dient adéu a la mar,
esculls, desitjos i lloses.
En terra poden quedar
pensaments que facin nosa.

No te'n vagis encara company,
poc a poc, cantarem sa darrera.
Lentament, retardant es compàs,
tanmateix ja ningú mos espera.
I després baixarem cap as port,
voltejant, pas a pas, sa vorera.
Obrirem es calaix des records,
sols des bons, es dolents deixen pena.

Però deixem que es destí
sigui qui mena sa vela.
Cantem ses nostres cançons
amb sa veu plena i serena.
Avui segur que tampoc
sa sort mos dóna s'esquena,
s'oratge ve de xaloc
i fa nit de lluna plena.

No te'n vagis encara company,
poc a poc, cantarem sa darrera.
Lentament, retardant es compàs,
tanmateix ja ningú mos espera.
Malgrat tot, si arribam fins as moll
on descansen ses barques i nanses,
comptarem quantes n'hi ha que mai més,
com tu i jo, pescaran esperances.

No te'n vagis encara company,
que tenim avui nit lluna plena.